

Háy János

Ki

Ki vagyok én nélküled?
Csak lógok az időn céltalan.
Ki vagyok én nélküled?
Üres fej, üres szív,
semmire jó alak,
akinek nincs helye
se hold, se nap alatt.
Ki vagyok én nélküled,
akiben még van hő,
és melegít hűlt helyet,
holott kihűlt benne
minden, ami lenni lett,
aminek anya mondta,
de szép gyerek,
szőke haj, mint én,
és kék szemek.
Ki vagyok én nélküled?
Hogy kéne lennem,
hogy legyek nélküled.

Nyúl

Reggel állott testre
veszi fel a ruhát.
Nem találkozik senkivel,
akí a ruha alá nyúlna.
Ma sem találkozom, gondolta,
senkivel, akí a ruha
alá nyúlna.

Együtt

Valahová mennek,
hogy együtt legyenek.
Aztán eljönnek,
ha már voltak.

Undor

Attól az embertől
undorodott, aki ő volt.
Nézte a fogait.
Vérzett az ínye.
Ki fognak hullani,
bár a többsége műfog.
Azok is.
Enyhe fájdalom az
alhas tájékán,
talán valami végzetes
betegség, ami még
nem feltűnő,
majd fél év múlva,
s akkor elkezd küzdeni,
azért, akitől undorodott.

Csók

Tele van a szád,
mondta, ételmaradékokkal,
aztán tovább csókolózott,
de nem ment ki a fejből,
hogyan keresi a nyelv a hagyma-
vagy zellerdarabkákat.
Akkor elkezdett
folyni az orra.
Nem tudta, lehet-e,
vagy inkább nem,
szóba hozni, hogy
egy zsebkendővel
el lehetne törölni
valójában ezt az
egész estét.

Gyerekers

Ki az a néni és
ki az a bácsi?
Az apukám volt
vagy az anyukám is.

Látomás

Akkor a lány
emelt egy fejet.
Épp az övét,
mert nyilván
a fiú már elment.
Valamit álmódott,
hogy szeretik istent
vagy a vadászokat.
De csak egy tenyér volt,
egy piszok nagy tenyér
volt a vadászpuskával
vaktában lövöldöző isten.
Azon voltak ők
összekeverve egymással,
zsákokkal, szívekkel,
úttal és alvással.

Dal

Azt mondta, jó nekem,
jóhó nekem,
a fejem, a fejem
hátizsákra teszem,
s arról álmodok, amiről,
amihiről van kedvem
álmodni, amiről
nem álmodik
senki sem,
sehenki sem.